

Ministerstvo dopravy změnilo pravidla ve vydávání paměťových karet řidičů.

Od 1.prosince 2012 se Ministerstvo dopravy rozhodlo změnit stávající praxi v oblasti archivace paměťových čipových karet pro řidiče autobusů a vozidla nad 3,5 t (dále PKŘ), na nichž se zaznamenává doba řízení včetně přestávek. Držitelé si po obdržení nové karty budou moci staré karty dočasně ponechat s tím, že je **nejpozději do 60 dnů** po uplynutí doby platnosti úřadu odevzdají ke skartaci. Zásada, že řidič smí držet pouze jedinou platnou PKŘ touto změnou nebude narušena, neboť karta s uplynulou platností je palubní jednotkou odmítána jako nefunkční a dále může sloužit pouze jako výkazní médium.

Ministerstvo dopravy k tomuto kroku přistoupilo z důvodů množících se případů, kdy orgány silničních kontrol, především v jiných členských státech Evropské unie, požadují dokládání činnosti řidiče v 28 dnech předcházejících dni kontroly výlučně předložením paměťové karty řidiče, čímž dochází ke konfliktu se stávající právní úpravou vydávání karet v České republice, a řidičům za tento stav může být uložena pokuta.

Problémy se týkaly případů obnovy PKŘ, kdy se stará karta při vydání karty obnovené řidičům ve stávající praxi odebírala a na vydávajícím úřadě skartovala. Vzhledem k tomu, že současná platnost obou PKŘ, tedy prošlé či procházející a nové PKŘ je vyloučena, neboť nová karta se stává funkční teprve dnem následujícím po datu konce platnosti karty staré, přistoupilo Ministerstvo dopravy jako národní autorita k úpravě, že při obnově PKŘ vydávající orgán starou kartu držitelům dočasně ponechá. Zároveň úředníci obcí s rozšířenou působností držitelům doporučí, aby PKŘ po uplynutí 28 denní lhůty, nejdéle však do 60 dnů po uplynutí její platnosti úřadu vrátili, a umožnili tak její skartaci.

Uvedené opatření ministerstvo doporučilo obecním úřadům obcí s rozšířenou působností aplikovat počínaje dnem 1. prosince 2012 jako trvalou změnu, která bude následně zapracována do metodického předpisu a vydána jako další verze k současné platné metodice ze 14. prosince 2011. Zásada, že řidič smí držet pouze jedinou platnou PKŘ touto změnou nebude narušena, neboť karta s uplynulou platností je palubní jednotkou jako nefunkční odmítána a v souběhu s kontrolní kartou lustrujícího orgánu ji lze použít výlučně jako výkazní médium.

Tomuto odklonu od dosavadní praxe v ČR se ministerstvo dlouhý čas bránilo, neboť na území ČR dosud některé kontrolní orgány nemají on-line přístup do systému a skutečnost, zejména je-li karta obměněna před uplynutím platnosti karty staré, při silniční kontrole nemusí být odhalena, což řidiči mohli zneužívat. Naopak při kontrole v zahraničí kontroloři přístup do systému bez výjimky mají a za porušení pravidel pokutu v řádu tisíců eur uložit mohou a často tak činí, neboť vydáním nové karty je stará v systému automaticky zneplatněna a nová bezprostředně poté nabývá platnosti.

(Zdroj: www.mdcr.cz)

Informace Ministerstva dopravy k rozsahu řidičského oprávnění skupiny B

S ohledem na nejasnosti, týkající se vymezení rozsahu řidičského oprávnění skupiny B, které se objevily po 19. lednu 2013 (po novelizaci zákona č. 361/2000 Sb.), uvádíme následující vyjádření Ministerstva doprav.

Po 19. lednu 2013 je rozsah řidičského oprávnění skupiny B následující:

Řidičské oprávnění skupiny B opravňuje jeho držitele k řízení motorového vozidla, jehož největší povolená hmotnost nepřevyšuje 3 500 kg, s nejvýše 8 místy sezení kromě řidiče, ke kterému smí být připojeno přípojně vozidlo:

- a) o největší povolené hmotnosti nepřevyšující 750 kg**
(tj. motorové vozidlo o maximální hmotnosti 3 500 kg + přípojně vozidlo o maximální hmotnosti 750 kg = celková hmotnost soupravy nepřesáhne 4 250 kg)
- b) o největší povolené hmotnosti převyšující 750 kg, pokud největší hmotnost jízdní soupravy nepřevyšuje 3 500 kg**
(tj. motorové vozidlo o maximální hmotnosti 3 500 kg + přípojně vozidlo o hmotnosti větší než 750 kg = celková hmotnost soupravy ale nepřesáhne 3 500 kg)
- c) o největší povolené hmotnosti převyšující 750 kg, pokud největší povolená hmotnost této jízdní soupravy převyšuje 3 500 kg, ale nepřevyšuje 4 250 kg, jedná-li se o řidičské oprávnění v rozšířeném rozsahu**
(tj. motorové vozidlo o maximální hmotnosti 3 500 kg + přípojně vozidlo o hmotnosti větší než 750 kg = celková hmotnost soupravy ale nepřesáhne 4 250 kg; rozšířený rozsah řidičského oprávnění získá řidič pouze na základě doplňovací zkoušky – tato skutečnost se následně vyznačí v řidičském průkazu harmonizovaným kódem 96).

Policie České republiky, především Ředitelství služby dopravní policie a dále obecní úřady obcí s rozšířenou působností byly o výše uvedené věci již informovány.

(Zdroj: www.mdcz.cz.)

Stanoviska Ministerstva dopravy k některým dotazům

Dotaz: Smí řidič, který získá řidičské oprávnění po 19.1.2013 pro skupinu vozidel „C1 nebo C“ řídit pracovní stroj samojízdný zařazený do skupiny vozidel „T“? Dle § 80a odst. 1 písm. g) nebo h) novelizovaného zákona č. 361/2000 Sb., jsou se skupin „C1 nebo C“ vozidel vyňaty pouze traktory, nikoliv skupina vozidel „T“.

Odpověď: (čj. 20/2013-030-Z106/4) Rozsah řidičského oprávnění skupiny vozidel C1 a C, který je stanoven v § 80a písm. g) a h) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, v platném znění od 19. ledna 2013, opravňuje k řízení motorových vozidel s výjimkou traktorů, a dále v příslušném rozsahu týkajícím se největší povolené

hmotnosti. Jelikož je ve výše uvedených ustanoveních obecně uvedeno motorová vozidla, lze tedy dovodit, že na základě výše uvedeného řídičského oprávnění skupin vozidel je možno řídit pracovní stroje samojízdné, s ohledem na stanovenou největší povolenou hmotnost motorových vozidel.

.....

Dotaz: Co vše má obsahovat doklad o nákladu a vztah dopravce k němu dle ustanovení § 3 odst. 3 písm. b) zákona č. 111/1994 Sb. pro vnitrostátní dopravu? Jakým způsobem má tuzemský dopravce zajistit doklad o nákladu u přeprav, jakým je např. materiál (stavební sut') získaný při výkopových pracích nebo při odvozu obilí od kombajnu apod? V těchto případech není jasně známa zejména hmotnost nákladu nutná k naplnění ustanovení § 38a odst. 7 zákona č. 13/1997 Sb. a řidič se tak vystavuje postihu při případném nízkorychlostním nebo vysokorychlostním kontrolním vážení.

Odpověď: (čj. 20/2013-030-Z-106/4) § 3 písm. b) zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, stanoví, že tuzemský dopravce je povinen zajistit, aby v každém vozidle byl při jeho provozu doklad o nákladu a vztahu dopravce k němu. Ohledně vnitrostátní silniční nákladní přepravy v zásadě rozlišujeme dvě varianty. V případě nákladní přepravy pro cizí potřeby by měl tento přepravní doklad splňovat náležitosti stanovené čl. 6 nařízení č. 11 z roku 1960 o odstranění diskriminace v oblasti přepravních sazeb a podmínek, kterým se provádí čl. 79 odst. 3 Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství, a to za předpokladu, že se jedná o přepravu zboží uvnitř EU a na přepravu se neuplatní některá z výjimek uvedených v čl. 8 a 9 tohoto nařízení. Obecně řečeno, tato norma se nevztahuje na přepravu zboží pro vlastní potřebu a dále na přepravu zboží do 5 t celkové hmotností od jednoho odesílatele k jednomu příjemci, na přepravu zboží uvnitř členského státu do celkové vzdálenosti 100 km a na přepravu zboží mezi členskými státy do vzdálenosti 30 km. Přepravní doklad podle tohoto nařízení by měl obsahovat informace ohledně jména a adresy odesílatele, druhu a hmotnosti zboží, místa a data přijetí zboží k přepravě, místa určení zboží, trasy nebo přepravní vzdálenosti, pokud tyto faktory odůvodňují sazby lišící se od běžně používaných sazeb, popřípadě i ohledně hraničních přechodů.

V případě nákladní přepravy pro cizí potřeby by nadto měl přepravní doklad splňovat náležitosti uvedené v § 43 vyhlášky č. 133/1964 Sb., o silničním přepravním řádu, ve znění pozdějších předpisů. Dle odst. 2 tohoto ustanovení by měl přepravní doklad („přepravní listina“) minimálně obsahovat název (jméno) odesílatele a příjemce, obvyklé pojmenování obsahu zásilky a jejího obalu, počet kusů, celkovou váhu zásilky, místo nakládky a místo vykládky a datum a potvrzení převzetí zásilky dopravcem a příjemcem.

V případech silniční nákladní dopravy pro vlastní potřebu není právními předpisy žádná zvláštní forma dokladu o nákladu a vztahu dopravce k němu stanovena. Z tohoto dokladu by však měl vyplývat druh nákladu, a že se jedná o dopravu pro vlastní potřebu. V těchto případech tedy postačuje i doklad vystavený dopravcem (např. dodací list, stazka aj.).

(Zdroj: www.mdcr.cz)